

Національное Сято Русинув / Ruszin Nemzeti Ünne

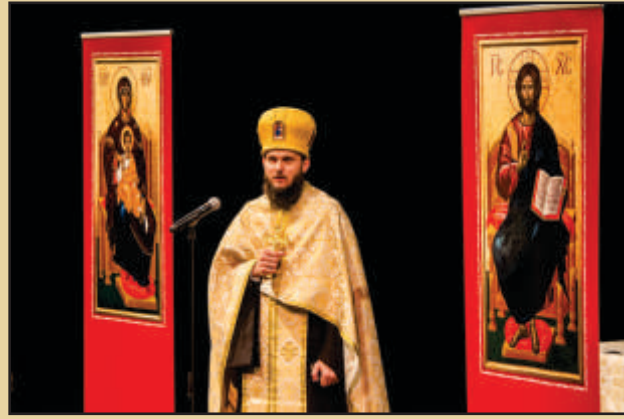

Фото: Марцел Чег / Fotó: Cseh Marcell

Виставка „Русинська дуга”
Kisvárd / Kisvárd
Ruszin szivárvány c. kiállítás

Осячення пам'ятника Блаженного Теодора Ромжі
Нїредьгаза / Nyíregyháza
Boldog Romzsa Tódor emlékművének megáldása

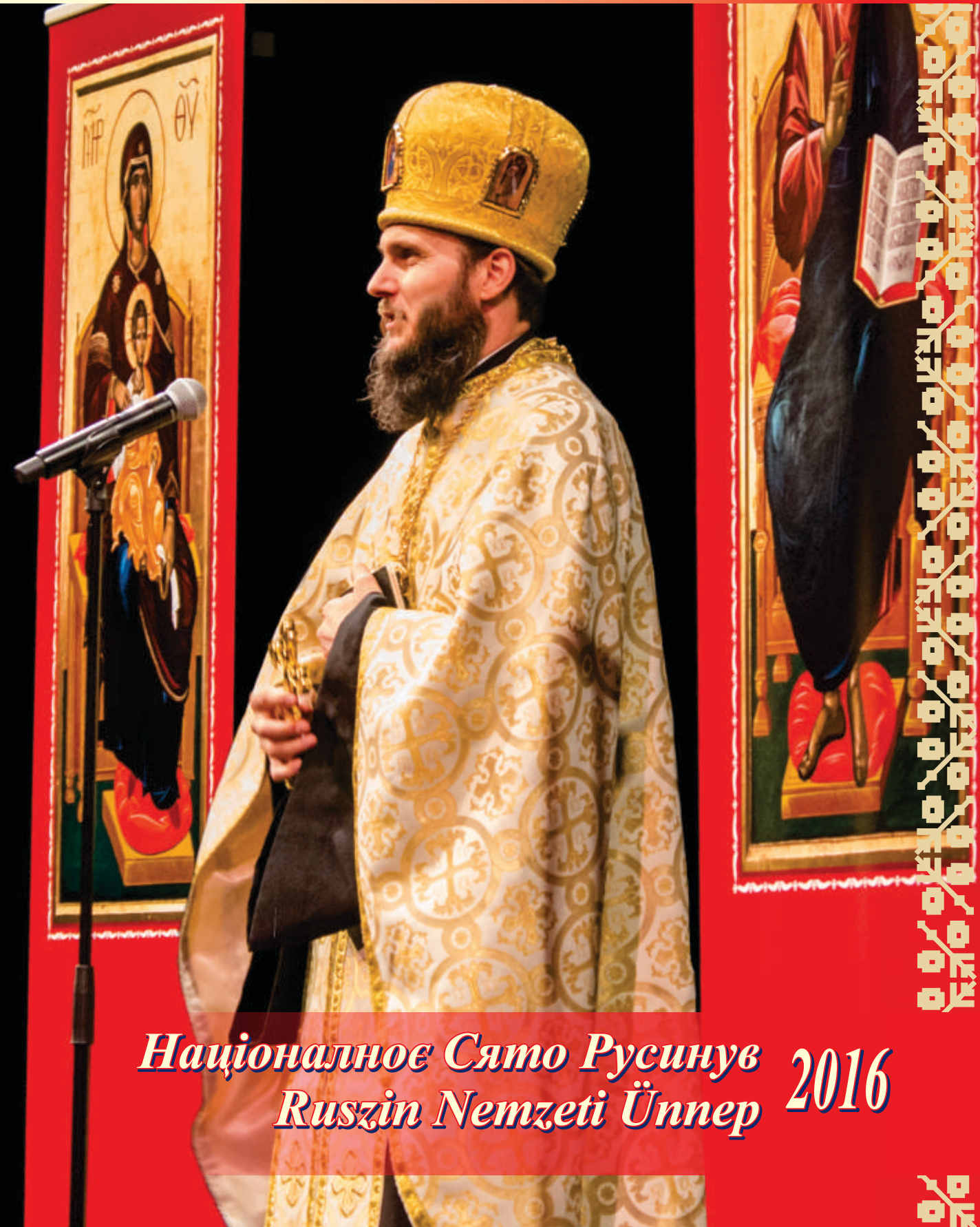

Фото: Лайош Сарка / Fotó: Szarka Lajos

РУСИНСЬКИЙ RUSZIN VILÁG СВІТ

рочник XIV. число 119., май – юній
XIV. évfolyam 119. szám, május – június 2016

Національное Сято Русинув
Ruszin Nemzeti Ünne 2016

Поздрав апостолського адміністратора Ніредьгазської Грекокатолицької Єпархії о. Абела А. Сочки

*Дорогі братя, честовані гості, дорогі Русини!
Слава Ісусу Христу – Навіки Слава!*

Думаю, што нико и не гадав, же у сёму чудесному місті мож сак углубити ся у молитву и просити благословеня Господнього.

Господь распорядив ся так, што Його Преосвященство митрополіт Фюлєп Кочіш, мавучи свої обязанности, не змуг днесь быти притомным на сяті и дуже банує за вто, што не має возможности молити ся из нами ведно. Я увірєный, де бы не був Його Преосвященство, вун спомнить нас у своуй молитві. Попросив мене, жебы я выразив його радость и вдячность од свого имени ушыткому русинському народови.

Быв тот час, коли народ нападав на народ. Наша церьков и народы ушыткого світа сесе уже испытывали много раз. Мож казати, што слова Ісуса актуалні и теперь, ибо народы воюють еден из другим. Но сердце мое у радости и надії по случаю того, што у Національному театрі Мадярщины Вседержавное Русинськое Самосправованя організовало своє національное сято. Тым самым

указувучи, што сут нації и народы, котрі любяць, чествуют и подпорувають еден другого, як того усе было в історії мадярського и русинського народув. Як добрі, што маєме возможность молити ся Діві Марії, котра є нашов хранительков и помочницев у ушытких благих и достойных начинанєх. Наші молитвы чудесні, они укріпляют нас у нашуй вірі, они помагали и помагавуть многым народум прийти ку покорности и миру.

Мы дякуєме нашому Господу Богу за вто, што маєме возможность жыти у Мадярщині у мирі и гораздї. Молитвы наші не задарні, они звучать не лем за Русинув и Мадярув, айбо и за ушыткі проживавучі у державі народы во имня всеобщого мира.

Гордый ем за Русинув Мадярщины, котрі и днешнєе національное сято зачали из молитвы. Най Господь хранит наш живот, дасть доброе здравіє, дасть нам силы. Най хранит нас Дїва Марія, обы люде мали возможность жыти у мирі, гораздї

не лем у Мадярщині, айбо и в ушыткому світі!
Амїнь!

Товмачила: Ірина Скіба

Сяточный поздрав Віктора Крамаренко, предсідателя Вседержавного Русинського Самосправованя

Честовані пані и панове!

Из глубокым почестунком привітствуву Його Преосвященство Абела Сочку, апостолського адміністратора Ніредьгазської Грекокатолицької Єпархії, Віру Гіріц, русинського посланика у Парламенті Мадярщины, представителюв Міністерії Трудовых Ресурсув – замістителю Держсекретаря з вопросув національных и цивільных капчань Атілу Фюлєпа, руководителя Главного одділа Ріхарда Тірчі, депутатув містных и регіональных самосправовань,

представителюв сполочных організацій, наших гостюв.

Подля русинськуй традиції, довольте отворити національное сято и ведно заспівати наш національний гімн.

Нас радує покровительство митрополіта Фюлєпа Кочіша в указованю грекокатолицькуй русинськуй сполности вірного пути, котрый умножить и укріпить нас у захраненю наших традицій.

Про мене велика радость, што у сёму році удало ся провести наше сято у сякому прекрасному, ім-

позантному містови, ай тото, же сяткуеме його таким файным числом участникув. И як уже много раз прозвучало у моїх бесідох, єднов из майважных задач рахуву захраненя языкув дїдузныни. Из помочов нашої сосполної інформаційної новинки „Русинський Світ”, котра грає главну ролю у сьом дїлі, мы знакомиме читателюв из важныма новостями, и надале просиме представителюв поселень, де бывавуть Русины, активнійше зучастнити ся у роботі редакції, на її боках представляти своє діятельство, указати як фунгують наші самосправованя, як участвуеме у сполностнум жывоці своїх поселень и регіонув.

Директор нашого музея приладив передвижну выставку и чекать покликань на проведення выставок у варошох и поселенях Мадярщины. Хочу повісти, што у послідній час Бібліотека Русинув Мадярщины збулшыла свої фонды на 350 екземплярів. Ушиткі книги у подалшому будуть дигіталізовані и стануть доступныма про ушитких, ко ся интересує русинськыма вуданями на просторох інтернета.

Окрем того была спрощена сістема браня книг у бібліотеці, позад чого книжки стали доступнійшыма про наших читателюв.

Дякувучи роботі Парламентської Комісії національних меншын Мадярщины и роботі національних посланикув од меншын, удало ся збулшыти бюджеты самосправовань поселень и регіонув на 100 процентув. Сумы грантув также значно увеличили ся, сьакым кіпом організаторы вшеляких культурных вадь просвітительных акцій мавають возможность наладжувати їх на високому уровню.

Як уже было повіджено переже, 2016 рук є роком Антонія Годинки, зато у октовбрі місяці сього рока у Пейчському Університеті ведно из містным Русинськым Самосправованєм на честь академика Антонія Годинки збераеме ся організувати великое міропріятя, котрое буде ся капчати из славным датумом Пейчського Університета.

У септембрі місяці в Будапешті, у резиденції Омбудсмана плануеме провести памятное міропріятя, за котрое подробна інформація про русин-

ську сполность буде представлена на веб-сайтови ВРС.

У порунані из прошлим роком ми збулшили кулкусть стіпедіатув, хочу прикликати їх приимати участіє у общественому жывоці, у наших міропріятях.

Прошлого рока успішно завершило ся складованя Мадярсько-русинського и Орфографичного словарюв, котрі у печатнуй формі плануеме выдати вже сього рока.

Первый раз Вседержавное Русинськое Само-справованя планує у Комловшці провести табор по захраненю традицій и русинського языка. Чекаеме наших школашув голосити ся до табора.

Нашое самосправованя зучастнило ся у гранті по програмі „Без гатарув” (Nafár-talanul), голошенуй Міністерієв Трудовых Ресурсув. Сесь грант ищи є у процесі рішеня, надієме ся, што будеме мати серенчу, вуграєме го.

На нашої сято ми закликали народный фолклорный ансамбл „Ужгород”. Зато вубрали сьме їх, што уже многі роки наша сполность у добрых капчанях из сим умільськым колективом. Прошлого рока про мене была велика честь зучастнити ся, як представитель русинської общины Мадярщины у сяткованю 30-літя из дня основаня

ансамбла в Ужгороді и быти на їх сяточнум концерті.

Руководитель ансамбла из великов радостєв приняв наше покликания выступити на сьой великуй сцені.

Днесь у Мадярщині день масмедії и ушиткі 13 меншын будуть представлені подовж дня у прямому етері ТВ. Зато, што русинська община Мадярщины булшым своїм числом зучастнила ся у сьому великому сятови, дуже дякуеме Русинському Само-справованю Еделейня, представителі котрого ипен теперь у сьо минуту участвують у шампіонаті меншын з фотбала и у гастрономічнум конкурсі у Турі.

Велика радость про мене, што мы зьсь ушиткі доведна сяткуеме сесь великий день, желаву каждому из вас добрі себе чувствовати на сятови, файнуй налады и смачно вам поїсти!

Честовані Читателі!

Май повну інформацію за жывоц Русинув Мадярщины годні сьте дустати на нашу интернет сторони: <http://ruszin.com>

Ипен там у меню глядайте и електронну верзію нашу новинки!

Сяточна бесіда замістителя Держсекретаря за націоналні и цивільні капчаня МЛР Атілы Фюлєна

Ваше Преосвященство отець Абел! Честованый пан председатель, честована пані посланик, честовані члены русинської сполности!

Из великов любовѣв и честованѣм привітствуву вас у сесь сяточный день. Коли мене первый раз навщивила пані посланик по случаю проведения національного сята, я ги и многі, ко жыє у Мадярщині, подумав, же буде єдной сято, за організацію котрого будуть старати ся. Якось держава організує, бо національных празників маєме аж три. Айбо, кедь добрі вдумати ся, організація Національного Сята Русинув потребує намного булше запалености и самооддачы. Вам сесе не треба пояснѣвати, айбо шырокуй сполности, майже, треба повісти завто, ибо бесіда иде за народ, котрый за ушыток час свого істнованя нигда не мав материнської державы. Завто я спеціально хочу подяковати панії посланику у Парламенті Мадярщины, панови председателєви за їх неустанный труд, за їх стараня, дякувучи котрым мы маєме можность сятковати сесь чудесный день у такуй прекрасной обстановці.

У XII. столітю на територію Мадярщины из гатарами тых часув, прийшов сесь народ, што означає майже 800-1000 рокув изъязує нас доведна. Народ, котрый изначално и тогды, и у пуднійші століття занимав ся земледілством и хованѣм худобы, нигда не лишыв мадярський народ у біді, вубрав собі єдину з ним долю не лем у добрі, айбо и у тяжкі часы. Мы звыкли споминати князя Ференца Раковця и ослободителну боротьбу Раковця, айбо точно так можеме говорити и за боротьбу за свободу 1848. рока, коли Русины назад засвідчили свою одданость и указали, што мадярська нація усе годна ся на них бізовати.

Думам, же сю сполность добрі характеризує и вто, што майже сто рокув спереди сим, у 1910 році, пуд час списованя народа коло 500 000, то єсть, пув міліона Русинув проживали у Мадярщині, у Мадярській державі. Се сято значить, што и у днешій час така значимость, хоть и менша, ибо говориме за намного менші числа, сесь народ и дотеперь жыє туй из нами, лишыло ся желаня до

жызни и національный самоідентитет, што и на днесь характеризує вас, сю сполность.

Ищи бы-м любив одмітити дуже важным, коли говориме за жызнеспособность люди, у котрых члены фамілій вадь родина, котрі через покоління не вуберали ся из територіі рудного края, особено у посліднѣє століття, оказовали ся усе у другуй державі. То, што сесь народ пуд час столітнього проживаня, захранив свуй ідентитет, думам, треба два елементы:

первое – се любовь ку рудной землі, другое – сила своєю віры. То, што націоналні меншыны сак муцно суть приязані ку церквовли, видиме не лем у статистичных цифрах, айбо и вто, што кедь пообзераме ся доокола, видиме, што ци то католицька церков, грекокатолицька, православна, евангелістська вадь реформатська, дуже тісно изъязані меншыны из церквов.

И думам, же не треба се одділно казати, айбо и нашое сято зачало ся тим, што уєдно из Його Преосвященством отцѣм Абелом отслужыли сьме Службу Божу. Хочу при случаю, одмітити и горватську общину завто, што ипен у сесь час проходить міроприятя у Маріяюдюні, доведна изъязаное из па-

ломництвом и Богослуженѣм. Шкода, што не можеме и у нѣму ся зучастнити. Таким кіпом, тісною капчаня меншын из церкволєв, котрой усе было характерным, є и до днесь.

Другое дуже важное: бізувность рудной землі, и што мы пуд сим розумієме, вто, які права и можности дають ся сьей нації єжедневно. Свуй живот мы проживаєме у Централнуй Европі, недалеко од карпатських гур. Я думам, што из сѣго мож зробити выводы, котрі ся склали уже стовками рокув, а выводы такі: лем єден другого честувучи и помагавучи си, мы могли сї довгі століття пережити. А кедь єден другого не честовати и не помагати си, такі народы у своєю перспективі жызнено неспроможні суть.

У днешній меженароднуй обстановці мы видиме, што из юго-востока народы, проповідувучі докус другу культуру и сполочный устрой, дрябавуть, а даколи и открыто нападають на християнські цінности. Давнійше мы се виділи од представителюв ліберальных ідей Запада. На йсе мы можеме уповісти, што теперь на християнську культуру и

християнські цінності у Централній Європі є потрібність булше, ги даколи бы не было.

На днешній час у Мадярщині жыє 13 корінных націоналностей, и по законови они мавуть ушыткі націоналні права. Дякувучи рядженю у послідні роки, проживавучі туй націоналности хоснують свої права у каждоденному животі. Из другого бока, сї націоналности мавуть посланикув у Парламенті Мадярщины, мавуть вплив на його роботу. Сю роботу робить и пані посланик. Из третёго бока, сї націоналности мавуть свої самосправованя, што значить, же мавуть определёну культурну автономію и теперь. И меже вас многі прибыли вадь из Боршода, вадь из другого края и суть членами місных самосправовань, авадь там роблять. Четвертым, и думам, майглавным, у Мадярщині націоналности мавуть свої інституції, так, едно містное русинське самосправованя содержыть одну школу, котра, може, и невеликим числом, айбо из точки позора національного самосознаня и культуры можеме говорити за важну інституцію.

У Мадярщині за послідні пять рокув, кулькость школ и захоронок збулшыла ся у пять разув. Я думам, што пудтверджує ся та ідея, же у много-

націоналній Мадярщині посилюють ся давні традиції и культура. А се лем укріпляє нашу націю и змочнює ї.

У кунцёви своєю бесіды я хотів бы напомними и про важні фінансові вопросы. У фінансованю націоналностей за послідні шість рокув сумы были дупловані, чим держава пудпорує самосправованя, культурні міроприятя, діяльність інституцій. Се односить ся и до русинської общины, котра 2016. рока дустала 176 міліонув форінтув пудпорованя. Од чистого сердця я жадаву вам, жебы ваша община нигда не утратила приязаность до віры, до церьковли, была вірна їм до кунця, была вірна державі, правительству и хосновала їх пуддержку. И у подалшому годна была вухосновати віру и культуру, котра уже булше століть приязує вас ку сую нації. Желаву, жебы ку сёму было у вас много силы и выдержкы, желаву и вашим дітjom, обы нигда не забывали и усе могли спомнити, де и як жыли їх предкы. Дякуву, што сьте вуслухали ня, най пуддержыть вас Бог.

Товмачила: Ірина Скіба

Модели совместного проживания у Карпатському басені

Історичный опыт и традиции: интеграция наций у Карпатському басені – пуд таким титулом пройшла конференція 8-9. юнія 2016. рока. Конференція проводила ся пуд покровительством предсідателя Державного Собора Мадярщины Ласлова Кёвера, главным организатором выступив Інститут розробкы націоналної стратегії, соорганизаторами были Кабінет посланика армян у Парламенті Мадярщины, Мадярське общество народної творчости, Народописный музей, Мадярсько-армянське общество у Ерделі, Союз мадярських армян у Ерделі.

Генераторами ідей выступили: др. Томаш Турдянь, посланик армян у Парламенті Мадярщины, др. Андраш Берталан Сейкель, главный редактор Мадярського Народописного Общества.

У первый день конференції были прочитані лекції за традиції и сокташі ушыткых 13 меншын, проживавучых у Мадярщині, пак Янош Фузік, предсідатель Парламентської Комісії національных меншын Мадярщины выступив из заключительным словом, одбив ся выступ фолклорных колективув меншын у постановці и веденю артистув Арманда Кауцкого и Деніз Радов. Первый день конференції завершив ся коштованём національных страв.

Мадярське правительство жадає інтегровати, а

не асіміловати націоналні меншыны, проживавучі у Мадярщині – одмітив Янош Арпад Потапі, державный секретарь за націоналну політику 8. юнія 2016. рока у заключительный день дводенной конференції, котра ся провадила пуд веденём Інститута Изглядованя Націоналної Стратегії. Держсекретарь выразив надію, „...што націонална мозаика меншын, проживавучых у Мадярщині, доповнять и е органичнов частёв Мадярської дійности, создає единый кіп. У тот самый час дуже треба слідити, жебы сї маленькі часточки не утратили свої природні формы и цвітову гаму. Історичное прошлое свідчить про вто, што кедь уділяти должный позур проживавучым доведна меншынам, тогды у рокаші мож досягнути замітных резултатув. Націоналні и етнічні меншыны ставуть у перві шоры боротьбы за общенаціоналні діла, – уповів держсекретарь, котрый попривітствовав ушыткі 13 меншыны на їх материнських языках. Вун напомним, же у днешній час ушыткі меншыны мавуть можность быти учутыма у Парламенті и подавати на розпозераня законопроекты по ушыткым важным и актуальным вопросам. Система посланикув меншын у Парламенті вызвала одобрения у многих державах світа. Уряд вірує, же удало ся создати модел, котра поможе за-

храненю ідентітета меншын. Также выразив надію, што у слідувучум парламентськым ціклі меншыны будуть представлені повноправныма парламентаріями. Держсекретарь виділив, што така сістема пудпорованя національных меншын стане приміром про сосідні державы при урегулюваню односин из меншынами, проживавучыма на їх теріторіях, у тому числі и мадярськыма.

Янош Арпад Потапі одзначив: майглавна роля у захраненю нації принадлежит членум общины. Їм треба бороти ся за свої права, держати їх у керетох возможного.

Єнє Сас, председатель Изглядователського Інститута уповів: мадярський позитивный опыт годен указати вонкашньому світови позитивный прецедент у интересох мадярської общины, жыючої за гата-

рами. Вун так выразив ся: на общем прошлом, на общем корінєви треба будовати общу будучность. Майважным вызовом Европы днесь рахуєме християнської коріня – додав до сєго Єнє Сас. На його гадку, мусайно из отвїтственостєв и одповідалностєв служыти сполности и свуй опыт передавати нашим внукум.

На думаня Др. Томаша Тордяна, посланика армянської общины у Парламенті Мадярщины, про выживаня мусай, жебы меншыны плановали свою будучность не поєден, а ушыткі доведна. Вун рахує, же сєсю роботу они уже зачали.

Жерело: МТІ. 2016.06.09.

Товмачила: Ірина Скіба

Из Парламента

Парламентська Комісія національных меншын Мадярщины розробила и подала по одношеню ку бюджету 2015-2016. рока велику кулькость змін по вопросум дополнительного пудпорованя містных, регіональных, вседержавных самосправовань, їх інституцій и сполочных організаций. Посланик активно зучастила ся у формованю бюджета Вседержавного Русинського Самосправованя, результатом чого був значително збулшений обєм бюджетных средств про самосправованя, а также 100% повышения бюджета містных, регіональных самосправовань и ЕМЕТ.

У проектї Закона за общественое хованя од 2011. рока СХС. паралелно обсуждали ся національні вопросы и зміны параграфув за національні права Закона од 2011. рока CLXXIX. Члены Пудкомісії сполочного хованя и културы, у тому числі и посланик Русинув, розробили много предложень, котрі и были голошені пуд час процесса твореня закона.

25-26. новембра 2015. рока посланик доведна з делегаций Парламентської комісії національного единства навщивила Пудкарпатя. Пуд час навщивы делегация ознайомила ся из актуалныма вопросами мадярської меншыны на Пудкарпатю и результатами выборов.

Пуд час переговорув из руководителями масмедіи Мадярщины посланик внесла понуку, жебы національні меншыны дустали можность выходити у етер, знакомили позерателюв из своїма націоналыма сятами у фреквенталный час. У результаті многих переговорув, у сєму році 18. мая у програмі М1 „Вечур“ о 18.30 посланик у прямому етері у 8 минутный бесіді у студії отвїчала на вопросы по поводу проведения Національного Сята Русинув, за

живот русинської общины, а также 20 мая на радіо Кошут у програмі пуд титулом „180 минут“ (8.20) посланик познайомила слухачув из русинськыма сокташами и сятами. За Національное Сято Русинув, котрый отбыв ся у Національному театрі, центральный телевізійный канал М1 тримав прямой репортаж, у керетох котрого были записані и интервью из членами русинської сполности.

29. марта 2016. рока, на пленарнум засіданню Парламента посланик выступила на честь 340 ручницї из дня рождєня Ференца Раковця II. Тема доклада была Ференц Раковцій и Русины. У своей бесіді посланик спомнянула великого князя, історичное зучащеня русинського народа у ослободителнуй борбї, як майвірного gens fidelissima, пудчеркнула, же майважным рахує захранєня памняти за великого князя у наш час.

Парламентська Комісія національных меншын Мадярщины розробила много предложень у бюджеті 2017. рока односно фінансованя регіональных, містных и вседержавного самосправованя и їх інституцій, а также цивільных організаций. Пуд час обговорень на засіданях комісії посланик ефективно представляла Вседержавное Русинське Самосправованя подля интересув ушыткої русинської сполности.

Віра Гіріц, посланик Русинув Мадярщины у Парламенті Мадярщины

Член Парламентської Комісії національных меншын, Пудкомісії сполочного хованя и културы, Мадярсько-словацької групи Інтерпарламентської Унії, Національної Ради Екологічного Розвоя

Осячення пам'ятника єпископу-мученику Блаженому Теодорови Ромжа

25-26. юнія 2016. рока пуд організаціїв Ніредьгазського Русинського Самосправованя и Греко-католицької Парохії Ніредьгаза-Єрєкешфєлд отбив ся шор сяточных міропріяты у Ніредьгазі, греко-католицькуй церьковли Єрєкешфєлд. 25. юнія помочный єпископ Мукачовської Грекокатолицької Єпархії Ніл Лушчак осятив пам'ятник Блаженому Теодорови Ромжа, покладений у кертї греко-католицької церьковли. Пам'ятник Блаженому єпископу исполненый иконописцєм Вікторієв Моношторі, установлений Русинським Національним Самосправованєм Ніредьгазы. На сятови были притомні Ріхард Тірчі, ведучый Главного одділа Міністерії Трудовых Ресурсув, Віктор Крамаренко, предсідатель Вседержавного Русинського Самосправованя, Янош Кожнянський, руководитель Ревізійнуй Комісії ВРС, предсідатель РНС Шарош-потока и ОРУМ, предсідателі и депутаты многих русинських самосправовань Мадярщины, члены русиньскуй общины Ніредьгазы. Перед Сятів Літургієв гостюв привітствовав о. Абел Сочка, апостольський адміністратор Ніредьгазської Грекокатолицької Єпархії. Пак отбыла ся Сята Літургія, котру на славянському и мадярському языкох правили помочный єпископ Мукачовської Грекокатолицької Єпархії Ніл Лушчак, прибивший из Канады отець Маріан, грекокатолицькі сященики Марцел Мошойгов и Янош Мигаль Соноцкі. Из привітственным словом выступив сященик парохії Ніредьгаза-Єрєкешфєлд Томаш Сабов, котрый из радостєв повідав, же приніос из польского Владовице, рудного вароша Блаженного Папы Яноша Павла II. саженець, и што теперь, уедно из камняным хрестом, установленным у памянь холокоста армянського народа, ищи єдна націонална меншына представить себе у кертви церьковли.

По Сятуй Літургії из привітвієм выступила Марта Варга, предсідатель Русинського Національного Самосправованя Ніредьгазы. Она пудчеркнула, же 15 рокув тому, 25-27. юнія 2001. рока, пуд час навщивы Украины Папов Яном Павлом II. у Лембергови, сященик-мученик

Теодор Ромжа был возведеный у сан Блаженного. На днешнем сятови мы являеме ся свідками воплощения давной мрії – и її воплотило Самосправованя Ніредьгазы, создати такое місто паломництва про Русинув, де они годні зберати ся вадь приходити по-єден, помолити ся, спомнити за свуй національний ідентітет.

За живот єпископа-мученика повідав Іштван Боднар, заміститель предсідателя Ніредьгазського РС. На галерії церьковли ушыткі желавучі могли посітити передвижну выставку Русинської Музейної Експозиції за живот, історію, культурні и релігійні цінности Русинув, увидіти образы Міры Андреи Сілвай-Варга, котра уже у зрілому вікови зачала малєвати. Ушыткі любовали ся прекрасныма роботами майстрыні. Такой її талант происходит из прошлых рокув, художница приналежить до познатої пудкарпатської родины, свої способности она унаслідовала од своїх извістных няня и дідика. Їх работы также мож было увидіти на выставці. Рождена у грекокатолицькуй родині у Левочі Аліса Товт проявляла свуй малярський талант ищи у діточі роки. Айбо судьба распорядила ся так, што она стала біологом, а малєвати зачала мало пуднійше. Перві работы художницї отображали пейзажи, глубокий спокуй, тишу. По легалізації Мукачовської Грекокатолицької Єпархії она усе частійше стала задумовати ся над тим, што хоче писати сятї образы, завто ибо наведені церьковли стояли пустї. Из молитвами, великов самоотдачов были написані ікони, котрі теперь прикрашавуть стїны многих пудкарпатських церькув.

На сятови выступили ансамбл „Бабчина співа-ночка” из Чинадєва пуд руководством Олгы Прокоп и народный фолклорный ансамбл „Руснакы” из Мукачова, руководитель Нестор Мальчицкий. Концерт пройшов из великим успіхом.

Марта Варга

*предсідатель Ніредьгазського
Русинського Самосправованя*

Товмачила: Ірина Скіба

Дохтор, учитель, приятель

Жизненный путь дохтора Александера В. Фединца позначений многыма віхами, высвiчений многыма гранями. Видить ся, же перед нами роскывавуть ся дакулько біографій. Запалений изгладователь, мужественный новатор, талантливый наставник молодых научных кадров, живый пропагандиста здорового способа живота – се далеко не полный круг научных и сосполных його интересув.

На личном рахунку професора коло 35 тысяч операций на майнетронутых ділянках людського організма: сердцёви, плюцох, стравоході, желізох днукашньої секреції – органах, котрі ищи не так давно были заказанов зонов про хірурга.

Неутомимым и плодовитым было педагогическое дїятельство професора Александера Фединца. Його авторитетну школу пройшли стовкы дохторув. Меже нима немало професорув, доцентув, докторув и кандидатув наук, опытных специалистов. Ученикы перенимали у Александера Василёвича не лем його мысленя клініциста, хірургічну майстерность и оперативну технику. У каждоденной роботі професор Фединец, природно, скорше властным справованём, а не сентенціями преподавал їм курс высокої научної морали, основы професіональной медичної етики, прищеплѣвал майгуманійші докторські принціпы, людськость, душевность, порядность.

Александр Василёвич чудесно скапчовал у собі талант вызначного изгладователя, умілого организатора и незамінімі якости щирого друга и совітника.

Доктор Фединец дуже любив літературу и умілство. Сеся пасія сопровождала го ушыток жы вот. На книжных полицѣх у кабинеті професора Фединца – стовкы книжок, вуданых у вшеліяких державох, їх газда свободно владів мадярським, чеським, словацкым языками. Добрі знав німецькый, французський. Його кабинет прикрашали чудесні пейзажи познатых пудкарпатських малярюв. Туй и полотна славнозвістного художника, академика Йожефа Бокшая, знамых малярюв Антонія Кашая, Федора Манайла, Золтана Шолтеса и многых других. Из многыма умілцями Александр Василёвич быв добрі знакомый, щиро цимборовав з нима. Вун глубоко и своєрудно розумів музыку, театралное умілство, высказовав оригіналні думкы за красну літературу, театр, музыку, малярство.

Велика многоручна дружба капчала професора Фединца з пудкарпатськыма літераторами Юлійом Боршош-Кумятським, Иваном Чендейом и многыма другыма. Даже у чисто научных роботах професора часто мож стрітити ся из цїтатами з творув класикув літературы, народні приказкы и пословиці.

„Дорогий, многочестованный Александр Василёвич! Приміть од літераторув Пудкарпатя сердечный, щирый привіт и майліпші жаданя здоровля, щастя и довгого віка, – писав у юнію 1967. рока писатель Иван Чендей. – Мы, представителі інтелігенції Пудкарпатя твердо гордиме ся Вами, нашим познатым дохтором, изгладователём. Ваш талант служыть десятки рокув народу, Ваша скромность и велика, щира душа є про нас радостѣв, приміром. Мы сердечно обнимаєме Вас, щиро тиснеме Вашу руку, Ваші обадві руки, котрі давали, давуть и ищи будутъ давати не єдному силу и животъ”.

У листі од 11. юнія 1972. рока Иван Чендей писав професору Фединцу: „Щастливый вінчовати Вам из Вашым щедрым и світлым сімдесятилїтём. Пять рокув спереди сим мені не удало ся из трибуны поздравити Вас, было много выступавучых... Я бы хотів повісти про вто, што отношеня меже люди не вымірювуть ся трибунными проголошенями и велелюдными залами, хоть и они у животі много значать... Одношеня меже люди позначавуть ся и вымірювуть ся лем сердечностѣв, щиростѣв, любовѣв, честованём, вниманём и ищи цїлыма громадами якустюв, котрыма лем Людину природа могла обдаровати. Не знаву, де ипен зачала ся моя любовь ку Вам. Годно быти у діточі вадь школні роки, коли я учив ся и чув за славного дохтора Фединца – слава за Вас плыла легендарно не лем по пудкарпатській долині, айбо и по Верьховині. Годно быти, я полюбив Вас у тот самый день, коли из сімейным клопотом и негараздами обратив ся ку Вам – хвора была моя жона Марія, будучи беременов. Прийшли Вы до нашої хыжі, побзєрали жону, поговорили ласкаво и щиро, пак забрали ї до коргаза. Там она мало пудлічила ся и на світ прийшов сын...

Коли я проводжав Вас двором, не знав єм, як быти, чим Вам оддячити. Айбо Вы были сякым непосредственным, добрым, щирым, што ми виділо ся – у хыжі у нас побывав Няне, чоловік из отцювськыма чувствами и заботов. А йсе уже то, коли невозможнов стає и думка за якусь платню и розрахункы. Бо неє сяких гроші и тих цінностей, котрыма мож бы оддячити няневі за його тепло и сердце... Дорогий Александр Василёвич! Из „трибуны“ сѣго листа готовый высказати Вам ушыткі майніжнійші и майласкавійші слова, котрі лем знаву. Та, видав, тоті слова я не позберав бы, бо неє сяких великих горсті, котрыма бы я муг про Вас начєряти... Збераву про Вас ушыткі горської и полѣвой квітя и приношу їх Вам, ги скарб природы и ланув...

Бєру щедрыма жменями пахощув ялиновых, из дубров и нив, из кєртув и лугощув, и нима Вас обгортаву! Приходжу ку Вам из співом полонинськый

трембіты – ушыткі вувчарі Вам трембітавуть хвалу и славу, вінчувуть Вам Здоровля – абы Вы знали, што любить Вас не лем верховинець Чендей, а и любить Вас ушытка ушытка рудна про мене Верховина...

Приходжу ку Вам из глубоков благодарностёв, честованём и чувством долга перед Вами ушыткої моюй родины! Приходжу ку Вам из радостёв, што мав ём серенчу у животі из Вами говорити, из Вами общати ся, Вас познавати! У моём сердцю много квітя. Майліпша квітка тепер цвіте про Вас. Называть ся она – приміть се щиро – Любовёв! Обнимаю Вас и цілуу Вас! Цілуу ручки Вашуй жоні и вінчуву юй радости, щастя – ушыткі мої добрі слова у сёму листови належать и юй! У туй же

мірі и юй, ги и Вам! Вінчуву добра ушыткуй Вашуй родині из сынами, дочков, внуками! Щиро Ваш, И. Чендей.”

Ушыток творчий живот професора А. В. Фединца – запалений подвиг изгладователя и хірурга у имня здоровля и живота чоловіка. Бессмертя ученого – у гудных ділох наслідников и продовжувачув його подвига. Ипен у довготі и силі зачатых ним традицій, у плодотворности и невычерпности высунутых идей розкрывать ся небуденный талант Александра Василёвича Фединца.

*Из книги Володимира Гінзбурга
„Ги журав на небі”
Товмачила: Ірина Скіба*

Русинська Дуга

Продовж булше ги 11 століть жыють уєдно русинський и мадярський народы у Карпатском басені. Русины усе знали и чувствовали, а кедь треба было, то и доказовали на ділі, што они тісно изъязані суть из мадярськов отцюзинов. Часто и жертвовали собов во имня общої цілі.

Єден из таких доказув се присвоєное русинському народу звания народа gens fidelissima пуд час ослободителної боротьбы князя Ференца Раковіця II. Майбулшый поворот у животі русинського народа принесли двадцятое столітя. Доста буде лем припомнянути, же Русины проживали на теріторії чотырех держав, не роблячи ани туюлько, жебы переселити ся из єдного села у сосіднёе.

Русинська община Мадярщины обладає высоко културов, силнов віров, признания и слідования котрым являють ся главнов сполочнов силов.

Русинськое Національное Самосправованя Кішварды уже довгий час робить над захраненём русинської културы, историчных, народописных, релігіозных традицій, котрі передавуть ся од генерації ку генерації.

Члены русинської общины Кішварды своєв роботов, достойнов подражания, роблять ушытку про захранения русинства во имня будучности.

Ку сёму односит ся и выставка пуд тітулом „Русинська Дуга“ у варошськуй бібліотеці Іштвана Вардої, котра одкрыла ся 2 юнія с. р. У керетох сєї выставки пять малярюв укажуть свої роботы. Се образы олайом Алберта Данко и Кароля Цапа, акварел и графіка Вікторії Деак, gobелены Маріанны Гала, а также роботы Жужанны Ортутай, лавреатки премії Pro Urbe (1998 р., Бересас), котра трагічно умерла 2015. рока. Выставлені і керамічні скульптуры, мініпластика. Жужанна была художником, умілство котрої направленої до люди, темы своїх робут она черяла из реального живота. Худож-

ники, роботы котрых представлені суть на выставці – представителі реалізма, творы посдних из них не єден раз выставляли ся у Мадярщині и за і гатарами.

Тематика робут (портреты, пейзажі, натурморты) отображає високу майстерность и познания художников. Ціль выставки „Русинська Дуга“ – указати многофарєбность палітры творчости авторув.

Выставку отворив мер Кішварды Тібор Лелесі, котрый у свому привітственому слові до участникув выставки пудчеркнув важность захранения културных традицій. Маріанна Петранич, предсідатель Русинського Самосправованя Кішварды повідала за умілецьку діяльність и жызнєный путь участникув выставки. Пуд час отворения выставки гостей порадовали своїм умілством педагогы и воспитаники Школы Умілств Лео Вейнера – Беатріса Ковач (гітара), Гойналка Бокша (гуслі), Роберт Бокша (віолончело), Віола Байза (гуслі).

Дуже надіву ся, же такое начинаня стане добров традицією, и усе булше и булше наших Русинув прикапчавуть ся ку нёму.

Вікторія Деак
заміститель предсідателя Русинського
Національного Самосправованя Кішварды

Завдання:

Яку звірку видиш на образи?

Feladat:

Milyen állatokat látsz a képen?

Szocska A. Ábel, a Nyíregyházi Görögkatolikus Egyházmegye apostoli kormányzójának köszöntője

Kedves testvérek, kedves vendégeink, kedves ruszinok!

Слава Иисусу Христу! - Навіки слава!

Isten a gondviselést úgy intézte, hogy főtisztelendő Kocsis Fülöp Metropolita atya egyéb elfoglaltsága miatt a mai napon nem tudott részt venni az ünnepen, és arra kért meg engem, közöljem Önökkel, mennyire fájlalja és sajnálja, hogy most nem ő imádkozik itt velünk. Biztos vagyok benne, hogy ahol van, ott is imádságaival emlékezik meg rólunk. Megkért, hogy fejezzem ki örömét, háláját és köszönetét ruszin testvéreinknek, amiért ilyen szép és rendkívüli helyen mélyülünk el az imádságban és kérjük Isten áldását. A Szentírásban az Úr Jézus Krisztus figyelmeztet bennünket: eljön majd az idő, amikor a nemzet nemzet ellen támad. A történelem folyamán ezt többször megtapasztalta már egyházunk, ahogy a világ nemzetei is, és napjainkban is érvényesek Jézusnak e szavai, mert sajnos jelenleg is nemzet támad nemzet ellen.

Örül a szívem, hogy hazánk Nemzeti Színházában az Országos Ruszin Önkormányzat Ruszin Nemzeti Ünnepet szervezett. Ezzel kifejezzük, hogy igenis vannak olyan nemzetek, akik szeretik és segítik egymást, mint ahogy a ruszinok és a magyarok is a történelem folyamán olyan sokszor megtették ezt egymásért.

Felemelő érzés, hogy a mai napon itt imádkozhatjuk együtt a gyönyörűségeket szép Mária-imádságot, a közbenjáró imádságot, a könyörgést, amivel az Istenszülőhöz, a mi égi pártfogónkhoz, Máriához fordulunk, ahogy a történelem folyamán sokszor más nemzetek is Máriától kértek oltalmat és segítséget. Szép ez az imádságunk, mert megerősít bennünket és kifejezi azt, hogy az imádságos lelkületű ruszinok napjainkig is őrzik ezt az Isten színe előtt kedves imádságot, amely békét és szeretetet ad nekünk. Hálát adunk a jó Istennek, hogy Magyarországon békében élhetünk, és az imádság nem volt hiábavaló, mert az nemcsak értő szó, nemcsak a ruszinokért, magyarokért, szerbekért, románokért, görögökért és a Magyarországon élő más nemzetiségekért szól, hanem arra is buzdítja őket, hogy békében éljenek.

Büszke vagyok a Magyarországon élő ruszinokra, hogy ezt a mai Nemzeti Ünnepet is, mint mindig, imádsággal kezdtük. Őrizze meg a jó Isten kedves mindannyiunk életét egészségben, erőben és oltalmazza a mi mennyei édesanyánk, Istenszülő Szűz Mária mindannyiunk és szeretteink életét, hogy továbbra is a jó Istent és a szenteket hívva segítségül, Szűzanyának az oltalmát kérve, békében tudjunk tovább élni itt Magyarországon, vagy bárhol a világban, ahova a jó Isten vezet bennünket.

Ámen!

Kramarenko Viktor, az Országos Ruszin Önkormányzat elnökének ünnepi köszöntője

Szeretettel köszöntöm Főtisztelendő Szocska Ábel atyát, a Nyíregyházi Görögkatolikus Egyházmegye apostoli kormányzóját, Giricz Vera parlamenti nemzetiségi szószólót, Fülöp Attilát, az EMMI helyettes államtitkárát, Tircsi Richárdot, az EMMI főosztályvezetőjét, a ruszin nemzetiségi önkormányzat megjelent elnökeit, képviselőit és a kedves vendégeket!

A ruszin hagyományokhoz híven ezennel megnyitom nemzeti ünnepünket és kérem, hogy énekeljük el közösen a ruszin himnuszot.

Örömeinkre szolgál Kocsis Fülöp metropolitának a görögkatolikus ruszin közösség felé irányuló atyai figyelme és bölcs útmutatása, amelyek segítik közösségünk növekedését és erősödését, az összetartozást és a

hagyományok megőrzését. Nagy öröm számomra, hogy ebben az évben sikerült megszervezni a hazai ruszin közösség számára azt, hogy ilyen szép és méltó helyen tudjuk megünnepelni közösen, ilyen nagy létszámmal a nemzeti napunkat. Mint már többször elmondtam, az egyik legfontosabb feladatunknak tartom nyelvi örökségünk megőrzését.

A Ruszin Világ című közéleti tájékoztató lapunkban rendszeresen közöljük a fontos híreket. Továbbra is kérjük a településeket, akik szeretnék bemutatkozni és bemutatni közösségük életét, jelentkezzenek szerkesztőségünkönél. Muzeológusunk elkészült a vándorkiállítással, és várja a Budapesttől távolabb működő szervezetek, önkormányzatok meghívását a tárlat bemutatására. A székházunkban működő könyvtár egy év alatt - örvendetes módon - 350 kötetrel gyarapította az állományát, amely többek között muzeális értékű dokumentumokkal is bővült, melyek az olvasók számára a megújuló honlapon digitalizálva is elérhetőek lesznek. Megkészszerződött az elérhető és feldolgozott ruszin témájú kötetek száma is. A könnyebb elérhetőséget szolgálva a kölcsönzői rendszer és a tájékoztatási szolgáltatások is módosultak.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottságában a nemzetiségi szószólók aktív tevékenységének köszönhetően a települési és területi önkormányzatok számára a központi költségvetési hozzájárulást sikerült 100 %-ban megemelni. A pályázati támogatási összegek is jelentősen nőttek, így idén sokkal több programot tudnak színvonalasan lebonyolítani a szervezők. Mint már értesültek róla, az ORÖ a 2016-os évet Hodinka Antal Emlékévként hirdette meg, így októberben a Pécsi Tudományegyetemen a Pécsi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzattal közösen Hodinka Antal akadémikus tiszteletére nagyszabású rendezvényt tervezünk az egyetem évfordulójával egybekötve. Szeptemberben pedig Budapesten az Ombudsmani Hivatal dísztermében megemlékezünk Hodinka Antal életútjáról, amiről honlapunkon keresztül tájékoztatjuk a hazai ruszin közösséget.

Az előző évekhez képest az idei tanévben sikerült duplájára emelni a tanulmányi ösztöndíjban részesülő diákok számát. Ezzel is ösztönözni szeretnénk őket, hogy minél aktívabban kapcsolódjanak be a ruszin közösség munkájába.

A tavalyi évben elkészültek a Magyar-ruszin és a Helyesírási szótárak, melynek kiadását az idei évre tervezzük.

Idén először Komlósán rendezzi az ORÖ anyanyelvi és hagyományörző táborát, ahová várjuk a diákok jelentkezését. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett Határtalanul programra is pályázott önkormányzatunk, ennek az elbírálása még folyamatban van, de bízunk benne, hogy kedvező eredménnyel zárul.

A mai ünnepségünkre meghívtuk az „Uzhgorod” népi ének és tánc együttest. Azért esett a választás pont rájuk, mert a hazai ruszin közösség szakmai téren is évek óta szoros kapcsolatot ápol az együttesel. Tavaly abban a megtisztelésben volt részem, hogy Ungváron az együttes alapításának 30. évi jubileumi koncertjén képviselhettem a magyarországi ruszin közösséget. Az együttes vezetője nagyon örült a mostani felkérésnek, és büszkén, nagy örömmel lépnek ma föl ezen a színpadon.

Ma van Magyarországon a köz-média napja, a nap folyamán 13 elismert nemzetiség több helyszínről élő adásban mutatkozik be. A magyarországi ruszin közösség jelenlévő tevékeny tagjai előtt külön köszönetet szeretnék mondani az edelényi ruszin közösségnek, akik ezekben a percekben vesznek részt a Pest megyei Turán a Nemzetiségi Futball Bajnokságon és gasztronómiai főzőversenyen, amivel nagy áldozatot hoznak, hiszen nem ünnepelhetnek most itt velünk.

Nagy öröm számomra, hogy újból együtt ünnepelelhetünk ezen a jeles napon, a program további részeihez jó időtöltést, a műsorhoz jó szórakozást, az ebédhez jó étvágyat kívánok mindenkinek!

Tisztelt Olvasók!

Bővebb információt a magyarországi ruszinok életéről WEB oldalunkon találhatnak:

<http://ruszin.com>

Ugyanitt található meg lapunk elektronikus verziója!

Fülöp Attila, az EMMI Nemzetiségi és Civil Kapcsolatokért Felelős helyettes államtitkárának ünnepi beszéde

Főtisztelendő Ábel Atya, tisztelt Elnök úr, tisztelt Szószóló asszony, tisztelt ünneplő ruszin közösség!

Tisztelettel és szeretettel köszöntök én is mindenkit ennek az ünnepnek az alkalmából. Amikor a Szószóló asszony először keresett meg egy nemzeti ünnep kapcsán, én is, mint mindenki, aki Magyarországon él, hirtelen arra gondoltam, hogy lesz egy ünnep, aminek a megszervezéséről gondoskodni fognak. Valahogy az állam fog gondoskodni, hiszen nemzeti ünnepünk van három is. Ha egy kicsit jobban belegondolunk, egy Ruszin Nemzeti Ünnepe megszervezése már csak azért is nagyobb odaadást és nagyobb lelkesedést kíván, Önöknek nem kell ezt külön elmagyarázni, de talán a széles társadalomnak el kell mondani, mert mégiscsak egy olyan nemzet ünnepéről beszélünk, amely nemzetnek országa, anyaországa a hosszú történelem során nem létezett. Ezért külön is köszönöm Szószóló asszonynak és Elnök úrnak azt a fáradhatatlan szervezést, aminek köszönhetően most ezen a gyönyörű helyen együtt ünnepelünk, és hogy ez egy különös jelentőségű Nemzeti Ünnepe.

Magyarországra az akkori állam határain belül a XII. századtól került betelepítésre ez a nép, és ez azt jelenti, hogy majdnem 800-1000 éves történelem köt minket össze. A nép, amely alapvetően akkor is és a későbbi évszázadokban is földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkozott, sosem hagyta cserben a magyar nemzetet, közös sorsot, közösséget vállalt nem csak a jó, hanem a rossz időkben is. Általában II. Rákóczi Ferenc fejedelmet és a Rákóczi szabadságharcot szoktuk megemlíteni, de ugyanígy beszélhetünk az 1848-as szabadságharcról is, amikor is a ruszin közösség ismét tanújelét adta annak, hogy a magyar nemzet rá mindig és mindenkoron számíthat.

Azt gondolom, hogy ezt a közösséget jól jellemzi az is, hogy majdnem száz évvel ezelőtt, 1910-ben az akkori népszámlálás szerint közel 500 000, tehát közel félmillió ruszin lakosa volt Magyarországnak, a Magyar Államnak. Az ilyen ünnepek jelzik, hogy ez a súly, még ha ma kevesebb is, és jóval kisebb számokról beszélünk, de fennmaradt, és hogy ez a közösség továbbra is itt él velünk, megmaradt az élni akarása és a nemzeti tudata, ami mai napig is jellemzi Önöket, jellemzi ezt a közösséget. Azt is fontosnak tartom

megjegyezni, hogy egy olyan nemzet fennmaradásáról beszélünk, amelynek egy-egy családja vagy leszármazottja lehet, hogy generációkon keresztül még a szülőföldjéről se tette ki a lábát, de így is - főleg az utóbbi évszázadokban - más és más országban találta magát. Azt, hogy ezeket az évszázadokat közösségben, nemzettudatban élje túl, ahhoz, azt gondolom, két dolog szükséges. Az egyik a szülőföldnek a megtartó ereje, a másik pedig az egyházi ragaszkodás, az egyházhoz való kötődés, a vallás ereje. Azt, hogy a nemzetségek az egyházhoz nagyon erős szálakkal kötődnek, nem csak

statisztikai adatok támasztják alá, hanem az is, hogy ha Magyarországon nyitott szemmel járunk, akkor mindenhol azt látjuk, hogy akár a katolikus egyházhoz, akár a görögkatolikus egyházhoz vagy az ortodox egyházhoz, akár az evangélikus, illetve a református egyházhoz, de mindegyik nemzetiség ezerféleképpen ragaszkodik. Ennek az ünnepnek az alkalmával, úgy gondolom, nem kell ezt külön kifejtennem, hiszen mégiscsak úgy kezdődött ez a megemlékezés, hogy főtisztelendő Ábel Atyával egyházi szertartáson vettünk részt. Egyébként hadd említsem meg itt a horvát nemzetiséget is, hiszen pont ezekben az órákban egy másik, zárándoklattal és istentisztelettel egybekötött megemlékezés zajlik Máriagyűdön, amin sajnos nem tudunk részt venni. Tehát

az a fajta egyházi kötődés, ami a nemzetiségeket mindig is jellemezte, hála Istennek, ma is jellemzi az itt élő nemzetiségeket.

A másik, ami azt gondolom, hogy szintén nagyon fontos: a szülőföld biztonsága és amit ezen értünk, hogy milyen jogok és milyen lehetőségek teszik lehetővé, megélhetővé az adott országban az adott nemzetiségnek a mindennapjait. A történelmünket itt Közép-Európában, méghozzá a Kárpátok közelében éljük, és azt gondolom, hogy egy több száz éves tanulsága ennek mindenképpen van. Ez a tanulság pedig az, hogy csak egymást tisztelve és egymást segítve tudják ezek a nemzetek az évszázadokat túlélni, és ha egymást nem tisztelik és nem segítik, akkor hosszú távon ezek a nemzetek elvesznek.

A jelenlegi nemzetközi helyzetben azt látjuk, hogy délről, délkeletről egy teljesen más kultúrát képviselő társadalmi berendezkedés mardossa és időnként megépít a keresztény értékeket. Ugyanezt láttuk koráb-

ban nyugatról bizonyos liberális elvek képviselőitől, és erre azt tudjuk mondani, hogy a keresztény értékeken és keresztény kultúrán alapuló kelet-középeurópai összefogásra talán minden korábbinál nagyobb szükség van.

Ma Magyarországon 13 őshonos nemzetiség él és a törvény szerint élvez nemzetiségi jogokat. Az elmúlt évek intézkedései nyomán az itt élő nemzetiségek élhetnek bizonyos jogokkal, és úgy látjuk, hogy ezekkel valóban próbálnak is élni. Másrészt ezeknek az őshonos nemzetiségeknek szószólóik vannak a parlamentben, beleszólhatnak a parlament munkájába. A Szószóló asszony is ezt teszi, ahogy a Szószóló úr is. Harmadrészt ezek a nemzetiségek önkormányzatokkal rendelkezhetnek, azaz valamilyen kulturális autonómiát ma is élveznek, hiszen itt önök között is számosan, akár Borsodból, akár máshonnan érkeztek, helyi nemzetiségi önkormányzatokban vesznek részt, vagy ott dolgoznak. Negyedrészt, és azt gondolom, hogy talán ez az egyik legfontosabb, hogy Magyarországon a nemzetiségek intézményeket tarthatnak fenn. Így az egyik ruszin települési önkormányzat fenntart egy iskolát, amely lehet, hogy kisebb létszámú, de a nemzeti öntudat és a kultúra fennmaradásának szempontjából, talán a leglényegesebb intézményekről van szó.

Magyarországon az elmúlt öt évben egyébként megötszörözödött a nemzetiségi önkormányzatok által

fenntartott iskolák, óvodák száma. Úgy hiszem, ez pontosan azt az elvet próbálja alátámasztani, hogy egy olyan soknemzetiségű Magyarországon éljünk, ahol az őshonos nemzetiségi kultúra és gondolkodásmód csak erősíti, és nem gyengíti a nemzetet.

Beszédem végén szeretném megemlíteni, mert azért fontos beszélni az anyagiakról is, hogy a nemzetiségi finanszírozásban az elmúlt 6 évben megkétszereződött az az összeg, amivel a nemzetiségi önkormányzatok intézményeit, kulturális rendezvényeit próbálja az állam támogatni. Igaz ez a ruszin közösségre is: 2016-ban például 176 milliós támogatást kapott.

Én őszintén és tiszta szívből kívánom Önöknek, hogy ez a közösség az egyházi kötődést és az egyházi ragaszkodást soha el nem feledve és ahhoz mindig a végletekig ragaszkodva az ország, a kormányzat és az itteni közösség támogatását jól felhasználva és azt élvezve a jövőben is minél inkább meg tudja erősíteni azt a hitet és azt a kultúrát, ami már több évszázad óta köti Önöket ehhez a nemzethez. Kívánom, hogy ehhez legyen erejük és főleg kitartásuk, kívánom az Önök gyermekeinek is, hogy ezeket soha ne veszítsék el és mindig megismerhessék, hogy hol és hogyan éltek az őseik.

Köszönöm, hogy meghallgattak és Isten tartsa meg Önöket!

Együttélési modellek a Kárpát-medencében

„Történelmi tapasztalat és hagyomány: nemzetiségek integrációja a Kárpát-medencében” című konferenciára került sor 2016. június 8-án és 9-én.

A konferencia fővédnöke Kövér László, az Országgyűlés elnöke, főszervezője a Nemzetstratégiai Kutatóintézet, társszervezők az Országgyűlés Örmény Szószólói Kabinetje, a Magyar Néprajzi Társaság, a Néprajzi Múzeum, a Magyar-erdélyi Magyar-örmény Egyesület, az Erdélyi Magyar-örmények Szövetsége.

Ötletgazdák: Dr. Turgyán Tamás, örmény nemzetiségi szószóló és Dr. Székely András Bertalan, a Magyar Néprajzi Társaság „A magyarországi nemzetiségek néprajza” kötetsorozat főszerkesztője volt.

A konferencia első napján a Magyar Népművészeti Múzeumban a Magyarországon élő 13 nemzetiség hagyományiról hangzottak el előadások, majd Fuzik János, a Parlament Magyarországi nemzetiségek bizottsága elnökének zárszava után a Nemzetiségi folklór-műsor következett, amelyet Radó Denise és Kautzky Armand művészek rendeztek és vezettek. A napot a nemzetiségi ételeket felvonultató kóstoló zárta.

A magyar kormány integrálni és nem asszimilálni szeretné a Magyarországon élő nemzeti kisebbségeket - emelte ki Potápi Árpád János, nemzetpolitikai állam-

titkár 2016. június 8-án a Nemzetstratégiai Kutatóintézet kétnapos konferenciájának zárónapján. Az államtitkár rámutatott: az a szándékuk, hogy a nemzetiségi mozaikok bekapcsolódjanak a magyar nemzet egészébe, s együtt alkothassanak teljes képet. Eközben meg kell tenni mindent annak érdekében, hogy ezek a mozaikdarabok ne veszítsék el saját, önálló formájukat, színüket. A közös múlt többek között arra tanított, hogy ha „meg tudjuk becsülni a velünk élő nemzetiségeket, akkor hatalmas eredményekre vagyunk képesek együtt, a nemzeti és etnikai kisebbségek pedig a magyarság ügyének élharcosai lesznek” - mondta az államtitkár, aki mind a 13 nemzetiséget anyanyelvén köszöntötte.

Kitért arra is, hogy jelenleg 13 nemzetiségi szószóló hallathatja hangját az Országgyűlésben a közösséget érintő ügyekben, illetve a nemzetiségek számára fontos törvénymódosításokat terjeszthetnek elő. A szószólói rendszer bevezetésével kapcsolatban számtalan elismerés érkezett külföldi politikusoktól és szakértőktől. A kormány is bízik ebben a rendszerben, és ez azt jelenti, hogy a nemzetiségek önazonosságát, annak megtartását elősegítő modellt sikerült kidolgozni. Abban is bízik, hogy a nemzetiségek "valódi országgyűlési képviselőket tudnak eljuttatni a parlamentbe a következő választás alkalmával". Az állam-

titkár kiemelte: hisznek abban, hogy a magyarországi nemzetiségek felkarolásával valódi, garantált nemzeti-ségi jogok biztosításával olyan példát állíthatnak, amely a kisebbségekkel - köztük a magyar kisebbséggel - való viszony kialakításában követendő példa lehet a szomszédos országok számára is.

Potápi Árpád János megjegyezte: a legnagyobb szerepe a nemzetiségek megtartásában a közösségek tagjainak van, nekik kell kiharcolniuk az őket megillető jogokat, fenntartani a megmaradás kereteit.

Szász Jenő, a kutatóintézet elnöke azt mondta, fontos, hogy a külföldi magyar közösségek érdekében

megmutassák a külvilágnak a magyarországi jó példát. Úgy fogalmazott: a közös múlt, a közös gyökerekre kell építeni a közös jövőt. Európa modernkori kihívásaival szemben pedig különösen fontosak a keresztény gyökerek - tette hozzá. Szász Jenő szerint felelősséggel, hűséggel kell szolgálnia mindenkinek közösségét, s azt gyarapítva kell átadnia unokáinak feladatát. Dr. Turgyán Tamás, örmény nemzetiségi szószóló szerint "létszükséglet", hogy a nemzetiségek ne külön-külön, hanem együtt tervezzék a jövőt, s úgy érzi, hogy már elkezdtek ezt a munkát.

Forrás: MTI, 2016. június 9.

A Parlamentből

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága számos módosító javaslatot dolgozott ki és nyújtott be a Magyarország 2015. és a 2016. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslathoz a települési, területi és az országos önkormányzatok, az általuk fenntartott intézmények és a társadalmi szervezetek támogatásának emelésére. A bizottsági egyeztetések során a szószóló aktívan vett részt az Országos Ruszin Önkormányzat költségvetési igények képviseletében, melynek eredményeként mindkét évre jelentős emelkedést sikerült elérni az önkormányzat és az általa fenntartott intézmények finanszírozásában, valamint 100%-os emelkedést a települési, a regionális önkormányzatok és az EMET esetében.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvényjavaslatokkal párhuzamosan folyt a nemzetiségi jogokról szóló 2011. évi CLXXIX. törvény ide vonatkozó fejezeteinek módosítása is, így módon a Köznevelési és kulturális albizottság tagjai, köztük a szószóló is, több javaslatot dolgoztak ki, amelyek előterjesztésre is kerültek a törvényalkotás folyamán.

2015. november 25-én és 26-án a szószóló az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága delegációjának tagjaként látogatást tett Kárpátalján. A látogatás során a delegáció a kárpátaljai magyarsággal kapcsolatos aktuális kérdésekkel és a választások eredményeivel ismerkedett meg.

Az MTVA vezetőivel történt számos egyeztetés során a szószóló javasolta, hogy a médiában az adásidők frekvenciájában a nemzetiségek nemzeti ünnepeiken lehetőséget kapjanak a bemutatkozásra. A számos felszólalás eredményeként idén május 18-án az M1 "Ma este" műsorában 18.30-kor a szószóló 8 perces stúdióbeszélgetésen válaszolt a Ruszin Nemzeti

Ünnepet és a hazai ruszin közösség életét érintő kérdésekre, valamint május 20-án a Kossuth rádió 180 perc című műsorban (8.20-kor) 5 perces időtartamban tájékoztatta a hallgatókat az ünnepéről és a hagyományokról. A Nemzeti Színházban május 22-én megtartott Ruszin Nemzeti Ünnep rendezvényeit és számos interjút az M1 egyenes adásban közvetített, majd megemlégette a szerkesztett műsorokban is.

Az Országgyűlés 2016. március 29-én, kedden megtartott ülésnapján a napirendi pontok tárgyalása után a szószóló II. Rákóczi Ferenc születésének 340. évfordulójának tiszteletére II. Rákóczi Ferenc és a ruszinok címmel megemlékezett a Nagyságos Fejedeleme és az általa „gens fidelissima”, vagyis a „leghűségesebb nép”-nek nevezett ruszinok történelmi kapcsolatáról, a szabadságharcban való részvételéről és II. Rákóczi Ferenc emlékének jelenkori ápolásáról.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága számos módosító javaslatot dolgozott ki és nyújtott be a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz a települési, területi és az országos önkormányzatok, az általuk fenntartott intézmények és a társadalmi szervezetek, valamint az EMET támogatásának emelésére. A bizottsági egyeztetések során a szószóló hatékonyan képviselte az Országos Ruszin Önkormányzat és a hazai ruszin közösség érdekeit.

Giricz Vera ruszin nemzetiségi szószóló

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága Köznevelési és kulturális albizottságának tagja, az Interparlamentáris Unió Magyar-szlovák Baráti Tagozat és a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsának tagja

Megáldották Boldog Romzsa Tódor vértanú püspök emlékművét

A Nyíregyházi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat és Nyíregyháza-Örökösöldi Görögkatolikus Egyházközség szervezésében 2016. június 25-26-án ünnepélyes rendezvénysorozatra kerül sor Nyíregyházán, az Örökösöldi Görögkatolikus Templomban. Június 25-én Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke áldotta meg a templom kertjében elhelyezett Boldog Romzsa Tódor emlékművét. A Monostori Viktória ikonfestő művész által megfestett, a vértanú püspököt ábrázoló egész alakos emlékkont a Nyíregyházi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat állította. Az EMMI képviselőjében az ünnepet megtisztelte jelenlétével Tircsi Richárd, a Nemzetiségi és Civil Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Helyettes Államtitkárság főosztályvezetője, Kramarenko Viktor, az Országos Ruszin Önkormányzat elnöke, Kozsnyánszky János, az ORÖ PEB, a Sárospataki RNÖ és a MROSZ elnöke, a területi és települési önkormányzatok elnökei és képviselői, a hazai ruszin közösség tagjai.

Az megáldás előtt Szocska A. Ábel, a Nyíregyházi Görögkatolikus Egyházmegye apostoli kormányzója köszöntötte a vendégeket, majd Luscsák Nílus segédpüspök, a Kanadából érkezett Mariann atya, Mosolygó Marcell és Szónoczky János görögkatolikus papok közreműködésével Szent Liturgiát mutatott be ószláv és magyar nyelven. Szabó Tamás, nyíregyháza-örökösöldi parókus köszöntőjében örömet fejezte ki, hogy a lengyelországi Wladowicéből, Szent II. János Pál szülővárosából hozott facsemete és az örmény népirtás emlékére állított kőkereszt után egy újabb nemzetiség is képviselteti magát a templom kertjében. A Szent Liturgiát követően Varga Márta, a Nyíregyházi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat elnöke köszöntötte a jelenlévőket. Beszédében hangsúlyozta, hogy tizenöt évvel ezelőtt a 2001. június 25-27-ig tartó Ukrajnai látogatása idején II. János Pál pápa Lembergben Boldoggá avatta Romzsa Tódor vértanú püspököt. A mai ünnep által egy régi álom megvalósulásának vagyunk tanúi és a Ruszin

Nemzetiségi Önkormányzat egy régi adósságot szeretne törleszteni - kialakítani a ruszinok számára olyan zarándokhelyet, ahol rendszeresen összegyűlhetnek és ahol egyenként is megemlékezhetnek nemzeti identitásukról". Majd *Boldog Romzsa Tódor püspök élete és vértanúhalála* címmel Bodnár István, a Nyíregyházi Ruszin Nemzetiségi Önkormányzat elnökhelyettese tartott előadást.

A templom karzatán látható volt a Magyarországi Ruszinok Közérdekű Gyűjteménye és Kiállítóhelye vándorkiállítása, amely a hazai ruszin közösség történelmét, kulturális és vallási értékeit mutatja be, továbbá Szilvay-Varga Míra-Andrea festményei is, aki bár csak érett korban kezdett el festeni, de sokaknak tetszenek a keze alól születő egyre szebb munkái. Tehetsége a múltban gyökerezik, hiszen az ismert kárpátaljai család, a Szilvayék sarja, híres elődeitől örökölte ezt a talentumot. Saját festményei mellett ezért édesapjának és nagyapjának alkotásai is láthatóak.

A karzaton kiállították Tóth Alica műveit is, aki Lőcsén, ruszin görögkatolikus családban született. Rajztehetsége már gyerekkorában megmutatkozott, de a sors úgy hozta, hogy biológus lett, festeni csak később kezdett. Első képei tájképek voltak, és a csend mélységét ábrázoltak. A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye legalizálása után egyre gyakrabban elgondolkodott azon, hogy szent képeket kellene festenie, mivel az átadott templomok üresek voltak. Sok imával és teljes odaadással készültek művei, amelyek ma több kárpátaljai templomnak a falait díszítik.

Az ünnepi rendezvényt a kárpátaljai Beregszentmiklósról érkezett „Bábszina szpivánocska” Gyermek Együttes - vezetője Prokop Olga - és Malcsiczky Nesztor vezetésével a munkácsi „Rusznáki” Folklor Együttes nagysikerű műsora zárta.

Varga Márta
a Nyíregyházi Ruszin Nemzetiségi
Önkormányzat elnöke

Orvos, tanár, barát

Fedinecz Sándor életútját sok mérföldkö jellemez és úgy tűnhet, számos életút nyílik meg előttünk. Szenvédelyes kutató, merész újító, a fiatal tudósok önzetlen segítője, az egészséges életmód elkötelezett hirdetője - ez távolról sem teljes köre a tudományos és közéleti tevékenységeinek. Közel 35 ezer műtétet végzett, meghozza olyan, a sebészet előtt nem is olyan régen még ismeretlen területeken, mint a szív, a tüdő, a belső elválasztású mirigy.

Fáradhatatlan és eredményes volt Fedinecz professzor pedagógiai tevékenysége is. Több száz orvos járta ki híres iskoláját. Többben köztük professzorok és docensek, doktorok és kandidátusok, tapasztalt szakemberek lettek. A tanítványok nem csak a klinikus gondolkodásmódot, a sebészet mesterségét és technikáját sajátították el. Fedinecz professzor a mindennapi munka során természetesen, inkább viselkedésével, mint szavakkal tanította a tudomány erkölcsét, az orvosi etika alapjait, átruházta tanítványaira a leghumánusabb orvosi elveket: emberség, őszinteség, becsületesség. Kiemelkedő tudós, kiváló szervező, őszinte barát és tanácsadó volt.

Nagyon szerette az irodalmat és a festészetet. Ez a szenvedélye egész életén át elkísérte. Irodájának könyvespolcain százával sorakoztak a különböző országokban kiadott könyvek, gazdájuk anyanyelvi szinten beszélte a magyar, cseh, szlovák nyelveket és jól beszélt németül és franciául is. Irodája falait kárpátaljai híres festők tájképei díszítették: Boksay József, Kassai Antal, Manajló Fedor, Soltész Zoltán és sok más festő művei. Sok művésszel és íróval őszinte barátságot ápolt. Sajátságosan és mélységeiben értette a zenét, a színművészetet, irodalmat, bonyolult filozófiai kérdéseken gondolkodott, eredeti meglátásai voltak a szép irodalom, színház, zene, festészet terén.

Sokéves és mély barátság fűzte Borsos-Komját Julián, Csendej Iván és más kárpátaljai irodalmárokhöz. Fedinecz professzor még a szigorúan szakmai írásokban is szívesen idézett klasszikus íróktól, használt népi szólásokat és közmondásokat.

„Mélyen tisztelt, drága Professzor Úr! Fogadja Kárpátalja irodalmáraitól e legszívélyesebb üdvözlétet és jókívánságokat, jó egészséget, boldogságot, hosszú életet!” - írta 1967-ben Csendej Iván író. „Mi, a kárpátaljai értelmiség képviselői nagyon büszkék vagyunk a mi kiváló orvosunkra, tudósunkra. Az Ön tehetsége évtizedek óta szolgálja népünket, szerénysége, őszinte lelke követendő példa és öröm számunkra. Forrón öleljük, örömmel szorítjuk meg kezét, mindkét kezét, melyekkel sokaknak adott, ad és még fog is adni erőt és életet.”

1972. június 11-én kelt levelében Csendej Iván ezt írta Fedinecz professzornak: „Boldog vagyok és örömmel köszöntöm a fényes 75. születésnapján. Öt évvel ezelőtt nem volt alkalmam beszédemmel köszönteni Önt, olyan sok volt a felszólaló... Arról szeretnék beszélni, hogy az emberek viszonya nem mérhető beszédekben

és népes termekben, bár azoknak is megvan a jelentőségük... Az emberi viszonyok mértéke a szívéllyesség, őszinteség, szeretet, figyelem, figyelmesség és még rengeteg adottság, melyekkel csak az Embert ajándékozta meg a természet. Mikor is kezdődött az én Ön iránt érzett szeretetem? Lehet, hogy még gyerekként, fiatalkoromban, mikor még tanultam, de már hallottam Fedineczről, a híres doktrorról - az Ön híre nemcsak a kárpátaljai völgyekben, hanem Verhovinán is legendaként terjedt. Lehet, hogy azon a napon, mikor családi félelmeimmel és bajommal Önhöz fordultam - beteg volt a várandós feleségem, Mária. Ön eljött a házukba, megvizsgálta az asszonyt, kedvesen és őszintén elbeszélgetett vele, majd elvitte őt magával a kórházba. Ott meggyógyította, és később világra jött a fiam... Amikor az udvaron kísértem ki, nem tudtam, hogy legyen, hogy háláljam meg mindezt. De Ön olyan közvetlen, jó és őszinte volt, hogy úgy éreztem: egy apa járt a házukban, apai érzésekkel és aggodalommal. Ilyenkor a fizetségnek és elszámolásnak még a gondolata is lehetetlen. Mert nincs az a pénz és az a kincs, mellyel meg lehetne hálálni az apa gondoskodását és meleg szívét... Drága Professzor Úr! Ezen levél „szószékéről” mondom el Önnek a legkedvesebb és legbecézőbb szavakat, amilyenekre csak képes vagyok. Valószínűleg nem tudnék annyit mondani, amennyit Ön megérdemelne... Összegyűjtöm a hegyek rétjeinek legszebb virágait és elhozom Önnek, mint a természet és a mezők kincseit... Gazdag marokkal szedek a fenyők illatából, tölgyekéből, szántóföldekéből, a kertekből és szőlősökből, és körbeölelem velük! Elhozom Önnek a havasi kürtök dallamát - a pásztorok hálát és dicsőséget üzennek, jó egészséget kívánnak Önnek, - hogy tudja, nemcsak a verhovinai Csendej, de az egész édes Verhovinám szereti... Elhozom Önnek az egész családom mély háláját, tiszteletét és lekötelezettségét. Örömmel jövök Önhöz, boldog vagyok, hogy volt szerencsém beszélgetni Önnel, ismerni Önt! Sok virág van a szívemben. A legszebb ma Önnek nyílik. Úgy hívják - őszintén mondom - Szeretet! Ölelem és csókolom! Csókolom a felesége kezét és kívánok neki sok örömet és boldogságot - levelem minden szava neki is szól! Annyira Öhöz, mint Önhöz is! Minden jót kívánok egész családjának, fiainak, lányának, unokáinak! Szeretettel, Csendej I.”

Fedinecz professzor egész teremő élete egy tudós és sebész ihletett hőstette az ember egészségének és életének nevében. A tudós halhatatlansága az eszmétársak és hőstettének követőinek igaz cselekedeteiben van. Csak az általa megalapozott hagyományok fennmaradásában és erejében, a kidolgozott eszmék termékenységében és végtelenségében bontakozik ki igazából Fedinecz Sándor rendkívüli tehetsége.

Ginsburg Volodimir „Mint darvak az égen”
című könyvéből

Fordította: Janger Bt.

„Ruszin szivárvány” kiállítás

A Kárpát-medencében a magyar és a ruszin nép tizenegy évszázada megszakítás nélkül él együtt. A ruszin nép mindig érezte, s ha kellett, tettekkkel is bizonyította, hogy a magyar hazához tartozik; tud és akar is áldozatot hozni érte. Ennek egyik ékes bizonyítéka a Rákóczi szabadságharcban kiérdemelt „gens fidelissima” cím. A legtöbb fordulatot a ruszin nép életében azonban a XX. század hozta. Elég, ha csak arra gondolunk, hogy négy állam fennhatósága alatt éltek anélkül, hogy a szomszéd faluba költöztek volna.

A magyarországi ruszinság figyelemre méltó magas kultúrával, mély hitérettel rendelkezik, melynek megvallása és megélése a közösség legfőbb összetartó ereje.

A Kisvárdai Ruszin Nemzeti Önkormányzat már évek óta ápolja a ruszin kulturális, történelmi, néprajzi és hitéleti hagyományokat, amelyeket generációk óta őriznek és adnak tovább. A Kisvárdán élő ruszin közösség tagjai példaértékű munkát végeznek a ruszinság megmaradása, jövője érdekében.

Ehhez kapcsolódik a kisvárdai Várday István Városi Könyvtárban Ruszin Szivárvány címmel 2016. június 16-án nyílt kiállítás, amelyen öt képzőművész alkotásai tekinthetők meg a nyár folyamán: Dankó Albert és Cap Károly olajfestményei, Deák Viktória akvarelljei és grafikái, Gála Margit gobelinjei, valamint Ortutay Zsuzsanna, a 2015 őszen tragikus hirtelenséggel elhunyt Pro urbe díjas (1998, Beregszász) keramikus művész nőszobrai, kispasztikái. Zsuzsanna

emberközpontú művész volt, aki témáit a való életből merítette.

A kiállító képzőművészek a realista irányzat hívei, valamennyi festőnek több alkotása volt kiállítva Magyarországon és külföldön egyaránt.

Az alkotásokat változatos témák (tájkép, csendélet, portré stb.), mesteri kidolgozás és hozzáértés jellemzi. Eppen ezért az a célja a Ruszin szivárvány c. tárlatnak, hogy bemutassa az alkotó művészek sokszínűségét.

A kiállítás megnyitóján először Leleszi Tibor, Kisvárdai Város polgármestere köszöntötte a résztvevőket. Beszédében hangsúlyozta a kulturális hagyományok ápolásának fontosságát, majd Petranics Marianna, a Kisvárdai Ruszin Önkormányzat Elnöke vette át a szót, és beszámolt a kiállító művészek életéről, munkásságáról. A megnyitón a sokszínű alkotások mellett Kovács Beatrix (gitár), valamint Baksa Hajnalka, a Weiner Leó Alapfokú Zene és Művészeti Iskola tanára (hegedű) és növendékei – Baksa Róbert (cselló) és Bojza Viola (hegedű) - játékában gyönyörködhetek a résztvevők.

Bízom benne, hogy ez a kezdeményezés hagyománnyá válik, és egyre több ruszin társam csatlakozik ehhez a szép hagyományhoz!

Deák Viktória

a Kisvárdai Ruszin Nemzeti Önkormányzat elnök-helyettese, festőművész, tanár

Выдає Вседержавное Русинське Самосправованя Kiadja az Országos Ruszin Önkormányzat

Отвіта́тельний вида́тель: Віктор Крамаренко Felelős kiadó: Kramarenko Viktor

Члены редакції: Віра Гіріц – главный редактор, Др. Михайл Капраль – редактор, Ірина Ворінко – редактор, Янош Мигаль Соноцкі – редактор, Андрій Манайло – уміський редактор, Ірина Скіба – секретарь

A szerkesztőbizottság tagjai: Giricz Vera – főszerkesztő, Dr. Káprály Mihály – szerkesztő, Vorinka Irén – szerkesztő, Szónoczky János Mihály – szerkesztő, Manajló András – művészeti szerkesztő, Szkiba Irén – szerkesztőségi titkár

A szerkesztőség elérhetőségei: Cím: 1147 Budapest, Gyarmat u. 85/b. Tel./Fax: (06-1) 468-2636 <http://ruszin.com> E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com ISSN: 1785-1149 Kivitelezési munkálatok: AMG experts Bt. A lapban megjelent cikkek felhasználása kizárólag a „Ruszin Világ”-ra való hivatkozással lehetséges.